

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278017712/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

skeparrene var glemte, og Dyret derfor herskede. Et Barn græd dér i Skøgenes Hus og udrettede derved, hvad Eberhard Sebastian Baden aldrig havde kunnet: stjal Frelsens Dør på Klem.

„Og jeg var ved Guds Forsyn og så ganske ufortjent dette Barn.“

Han tav et Øjeblik, og hans Ansigt fik atter hint strenge og ophøjede Udtryk. Så nikkede han og fortsatte:

„En Aften kom en af Pigerne i Pistolstræde hjem med en fremmed Kvinde. Det var en mørk og sludfuld Aften i November, Niårsdagen for Eberhards Komme til Huset. Vandet drev af den Fremmedes Dragt, og hun vaklede som en Bernset. Pigerne stimlede sammen om hende, og i det nrolige Skær fra et Lys, som Madam Gundlachsen holdt i Vejret, så de, at den nye var helt ung og, hvad der ændrede dem mere, at hendes Klæder, tilstænkede af Gadesnavs og forrevne, var af fint Stof, og at både hendes Ansigt og hendes Hænder, hvide og feberystende, vidnede, at hun ikke var en af deres, men en Kvinde af de højere Stænder.

Men da nu Pigen, der havde ført hende hjem til Huset, nænsomt tog den våde Kåbe af hende, gav de alle et dæmpet Suk. Ti da de så hendes Figur, forstod de, hvorledes hun var kommet her.

„Jeg tog hende med,“ sagde Pigen lavt, „jeg fandt hende nede ved Havnen, hvor hun var krøbet ned ad Trapperne til Bådelejet og sad og så på Vandet. Hun er en Præstedatter.“

Madam Gundlachsen gned sig over Næsen; så nikkede hun langsomt og ligesom mod sin Vilje.

„Ja, ja, så får vi vel gi' hende Husly, indtil videre. Sådan en Aften jager en Kristensjæl da ikke en Pige i hendes Tilstand på Gaden. Etatsråden må forlade det.“

Men Christine, der som sædvanlig havde rokket frem og tilbage længst inde i Mørket bag de andre, på sin Dragkiste, Christine standsede med Et sin Gyngen hid og did, da Pigen førte den Fremmede ved Hånden forbi hende og op mod Trappen til sit Kammer. Hun standsede og stirrede med runde Øjne på hende, rejste sig